

Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση, ή
- να υποχρεώσει την Επιτροπή:
 - α) να κηρύξει ανεφάρμοστο το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1017/68 και το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ· ή
 - β) να χορηγήσει απαλλαγή χωρίς όρους και για διάρκεια ανάλογη προς την περίοδο ή την υποχρέωση των σιδηροδρόμων προς χρηματοδότηση του τροχαίου υλικού· ή
 - γ) επικουρικώς, να χορηγήσει απαλλαγή υπό τους όρους που είναι αναγκαίοι και ανάλογοι προς τους φερόμενους περιορισμούς στον ανταγωνισμό και για περίοδο ανάλογη προς τη διάρκεια της υποχρέωσης των σιδηροδρόμων προς χρηματοδότηση του τροχαίου υλικού, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, κοινή επιχείρηση της οποίας οι μετοχές κατέχονται από τις European Services Limited, Nederlandse Spoorwegen, Deutsche Bahn AG και τη γαλλική Société Nationale des Chemins de Fer (σιδηροδρομικές επιχειρήσεις), προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής της 21ης Σεπτεμβρίου 1994 σχετικά με ορισμένες συμφωνίες, που αφορούν την ίδια την προσφεύγουσα, για την παροχή νυκτερινών σιδηροδρομικών υπηρεσιών σε επιβάτες μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της ηπειρωτικής Ευρώπης μέσω της σήραγγας της Μάγχης.

Η προσφεύγουσα κοινοποίησε τις συμφωνίες αυτές στην Επιτροπή και της ζήτησε να κηρύξει ανεφάρμοστο το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1017/68 (ο κανονισμός) στις συμφωνίες αυτές ή, άλλως, να χορηγήσει απαλλαγή βάσει του άρθρου 5 του κανονισμού.

Η απόφαση προσβάλλεται καθόσον:

- α) με το άρθρο 1 κηρύσσονται ανεφάρμοστα στις συμφωνίες το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ευρωπαϊκό οικονομικό χώρο, βάσει του άρθρου 5 του κανονισμού και του άρθρου 53 παράγραφος 3 της συμφωνίας ΕΟΧ για την περίοδο από 29 Ιανουαρίου 1993 έως την 31η Δεκεμβρίου 2002·
- β) δεν υπάρχει ρητή αναφορά στη μη εφαρμογή του άρθρου 2 του κανονισμού· και
- γ) η απαλλαγή χορηγήθηκε υπό τον όρο ότι οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις που μετέχουν στις συμφωνίες οφείλουν να παρέχουν σε οποιαδήποτε διεθνή ένωση σιδηροδρομικών επιχειρήσεων ή άλλο μεταφορικό φορέα που επιθυμεί να εκμεταλλευθεί τις νυχτερινές αμαξοστοιχίες επιβατών που διέρχονται από τη σήραγγα της Μάγχης τις ίδιες αναγκαίες σιδηροδρομικές υπηρεσίες τις οποίες έχουν δεσμευθεί να παρέχουν στην προσφεύγουσα.

Η European Night Services ισχυρίζεται ότι:

- α) η απόφαση βασίζεται σε εσφαλμένη και μη πλήρη εκτίμηση των περιστατικών και είναι πλημμελής λόγω

πλάνης περί το δίκαιο καθόσον η Επιτροπή παρανόμως αρνήθηκε να κηρύξει ανεφάρμοστες τις διατάξεις του άρθρου 2 του κανονισμού ή/και του άρθρου 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ στις εν λόγω συμφωνίες· επικουρικώς·

- β) η απόφαση βασίζεται σε εσφαλμένη και μη πλήρη εκτίμηση των περιστατικών και είναι πλημμελής λόγω πλάνης περί το δίκαιο καθόσον ο πιο πάνω όρος δεν είναι αναγκαίος για τη μη εφαρμογή του άρθρου 2 ή/και του άρθρου 85 παράγραφος 1·
- γ) ο όρος αυτός είναι αδικαιολόγητα ενοχλητικός και αυθαίρετος για την εμπορική ελευθερία των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων, δυσανάλογος σε σχέση με τους περιορισμούς στον ανταγωνισμό που διαπίστωσε η Επιτροπή και αβέβαιος ως προς την εφαρμογή του. Κατά συνέπεια, η επιβολή ενός τέτοιου όρου παραβιάζει τις γενικές αρχές της αναλογικότητας και της ασφαλείας δικαίου που περιλαμβάνονται στο κοινοτικό δίκαιο· επικουρικώς,
- δ) αν ένας τέτοιος όρος δικαιολογείται και επιβάλλεται κατά νόμον, η διάρκεια της απαλλαγής, οκτώ έτη, είναι απρόσφορη αν ληφθούν υπόψη οι οικονομικοί, τεχνικοί και άλλοι κίνδυνοι που αντιμετωπίζουν οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις·
- ε) επιβάλλοντας έναν τέτοιο όρο η Επιτροπή υπερέβη τις αρμοδιότητές της και ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας επεκτείνοντας στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις τις υποχρεώσεις τις οποίες η οδηγία 91/440/ΕΟΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη. Η Επιτροπή άσκησε επίσης τις εξουσίες της βάσει του άρθρου 5 του κανονισμού σε θέματα τα οποία διέπονται από την οδηγία αυτή, άσκησε δε την εξουσία αυτή κατά τρόπο αντίθετο προς την οδηγία· και
- στ) παραλείποντας να απευθύνει στην προσφεύγουσα το σύνολο των ισχυρισμών που προέβλεπαν οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις σχετικά με τις κοινοποιήσεις και παραλείποντας να παραθέσει αποδεικτικά στοιχεία τα οποία θα στήριζαν τους ισχυρισμούς τους ως προς την εφαρμογή του άρθρου 2 του κανονισμού ή/και του άρθρου 85 παράγραφος 1, καθώς και την ανάγκη επιβολής όρων, η Επιτροπή παρέβη ουσιώδεις διαδικαστικές προϋποθέσεις.

Προσφυγή της εταιρείας European Passenger Services Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 22 Νοεμβρίου 1994

(Υπόθεση T-375/94)

(94/C 392/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η εταιρεία European Passenger Services Limited, εκπροσωπούμενη από τον Thomas Sharpe, QC, και τον Alexandre R. M. Nourry, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία των δικηγόρων Elvinger & Hoss, 15, Côte d'Eich, άσκησε, στις 22 Νοεμβρίου 1994, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση, ή
- να υποχρεώσει την Επιτροπή:
 - α) να κηρύξει ανεφάρμοστο το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1017/68 και το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ· ή
 - β) να χορηγήσει απαλλαγή χωρίς όρους και για διάρκεια ανάλογη προς την περίοδο ή την υποχρέωση των σιδηροδρόμων προς χρηματοδότηση του τροχαίου υλικού· ή
 - γ) επικουρικώς, να χορηγήσει απαλλαγή υπό τους όρους που είναι αναγκαίοι και ανάλογοι προς τους φερόμενους περιορισμούς στον ανταγωνισμό και για περίοδο ανάλογη προς τη διάρκεια της υποχρέωσης των σιδηροδρόμων προς χρηματοδότηση του τροχαίου υλικού, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι τα ίδια με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση T-374/94, *European Night Services*.

Προσφυγή της Margaret Casson και άλλων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 1994

(Υπόθεση T-377/94)

(94/C 392/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Margaret Casson και άλλοι, εκπροσωπούμενοι από τους Kenneth Parker, QC, και Rhodri Thompson, Barrister, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τους Elvinger, Hoss & Prussen, 15, Côte d'Eich, άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Νοεμβρίου 1994 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

1. Να κρίνει ότι η λειτουργία του καταστατικού και των συμπληρωματικών διατάξεων όσον αφορά την εργασιακή σχέση των προσφευγόντων στο JET, μετά την έκδοση της αποφάσεως στην υπόθεση Ainsworth υπήρξε δημιουργική διακρίσεων και αδικαιολόγητη.
2. Να υποχρεώσει την Επιτροπή ή/και το συμβούλιο του JET να λάβουν μέτρα ώστε να δώσει τη δυνατότητα στους προσφεύγοντες να ονομαστούν έκτακτοι υπάλληλοι της Κοινότητας για τη διάρκεια του JET, είτε ως «λοιπό προσωπικό» είτε υπό άλλη ιδιότητα.
3. Να υποχρεώσει την Επιτροπή ή/και το συμβούλιο του JET να λάβουν μέτρα ώστε να εκλείψουν οι ανορθόδοξες διοικητικές πρακτικές.

4. Να κρίνει ότι το καταστατικό δημιουργεί αδικαιολόγητες διακρίσεις και επομένως είναι παράνομο.
5. Να υποχρεώσει την Επιτροπή ή/και το συμβούλιο του JET να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να τροποποιήσουν το καταστατικό υπό το φως της κρίσεως του Πρωτοδικείου κατά την παράγραφο 4 του αιτητικού.
6. Να υποχρεώσει την Επιτροπή ή/και το συμβούλιο του JET να εκτελέσουν όλες τις συστάσεις της εκθέσεως Pandolfi Panel.
7. Να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει αποζημίωση στους προσφεύγοντες για την οικονομική ζημία που υπέστησαν μετά την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση Ainsworth και για την απώλεια προσδοκιών ως προς τη σταδιοδρομία και, αν συντρέχει περίπτωση, για απώλεια αρχαιότητας στο βαθμό και απώλεια συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων λόγω της αδικαιολόγητης δυσμενούς διακρίσεως εις βάρος τους.
8. Να καθορίσει τις κατευθυντήριες γραμμές που θα πρέπει να ακολουθήσει η Επιτροπή για την εκτίμηση της ζημίας που υπέστησαν οι προσφεύγοντες καθώς επίσης και χρονοδιάγραμμα εντός του οποίου η Επιτροπή θα οφείλει να διατυπώσει συγκεκριμένες προτάσεις για την αποζημίωσή τους.
9. Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.
10. Να λάβει άλλα περαιτέρω μέτρα βάσει του Οργανισμού του Δικαστηρίου ή/και του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, αναγκαία ή δίκαια κατά την κρίση του.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι τα ίδια με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση T-177/94, *Altmann* ⁽¹⁾.

(¹) ΕΕ αριθ. C 188 της 9. 7. 1994, σ. 12.

Αγωγή του Johann Wißmüller κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 1994

(Υπόθεση T-385/94)

(94/C 392/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Johann Wißmüller, Herrieden (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους Bernd Meisterernst, Mechtild Düsing, Dietrich Manstetten, δρ Frank Schulze και δρ Winfried Haneklaus, Münster, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Dupong & Associés, 14a, rue des Bains, άσκησε στις 7 Δεκεμβρίου 1994 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.